

Bratr Hermes

kolínecký rodák

Na všechny fotografie se vztahují autorská práva!

* Ze života bratra Hermese

Narozen 23. února 1864 v č. 2, při křtu dostal jméno Jan Matěj.

Zemřel 30. 5. 1948 v Jeruzalémě a byl pohřben na sionském křesťanském hřbitově.

Jan Kohout ve Vídni

Otec, se jmenoval Jan Kohout, matka Marie, roz. Ulrichová. Předci pocházeli z Buršic.

Po ukončení Obecné školy v Kolinci odešel Jan Matěj Kohout do Vídně. Zde na studiích jej podporovali strýc Václav a teta Kateřina Kohoutová. Jako mladík krátce pracoval pro knížete Mikuláše Dumby.

Václav Kohout, narozen 1.9.1824 v Buršicích, zemřel 3.6.1911 v Kolinci. Manželka Kateřina Ulrichová, nar. 3.10.1844, zemřela 7.2.1920 v Kolinci. Většinu života prožili ve Vídni jako služebnictvo u dvora.

Čp. 2

*Ze života bratra Hermese

Ve Vídni vstoupil do řádu sv. Františka. Bez oznámení svým blízkým odcestoval do Betléma.

Na vlastní přání posílá představený řádu Jana Kohouta z Betléma do Jeruzaléma.

Studia - život v Palestině

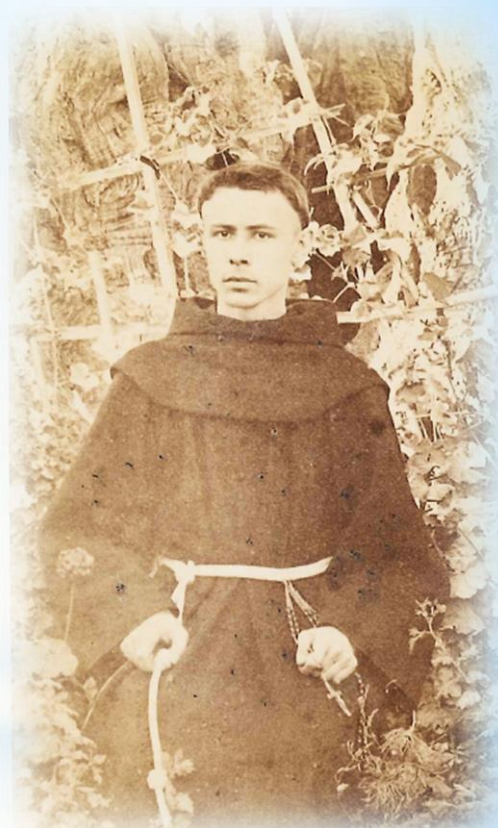
Za dva roky končí gymnasiální studia v klášterní škole v Ain Karen (Sv. Jan v Horách).

R. 1882 je přijat do noviciátu v Nazaretě a dostává řeholní jméno Hermes.

Po dokončení studií filosofických a částečně teologických je vysvěcen na kněze v egyptské Alexandrii. 27. září 1886 zasvěcuje se doživotně službě Boží slavnou profesí věčných slibů řádu sv. Františka v chrámě Nejsv. Vykupitele v Jeruzalémě.

Klášter v Ain Karen

Jan Kohout - student

*Ze života bratra Hermese

Po studiích

V Alexandrii se Hermes stává archivářem, kde se zdokonaluje v arabštině.

Hermes se vrací do Jeruzaléma, aby dokončil teologická studia.

Působí dvě léta jako kaplan v Harisse, dnes v Libanonu.

R. 1884 byl představenými povolán do Jeruzaléma, kde byl koadjutorem faráře P. Pabla Ibáneze.

Jerusalémským farářem byl od 25. července 1897 až do 28. listopadu r. 1906.

Krátce působil v Tyru (Libanon), později i v Tripolisu (Libye).

P. Hermes zastává od r. 1900 úřad tajného rady v Kustodii Svaté země v Jeruzalémě až do r. 1938.

Roku 1914 se znovu ujímá úřadu hlavního faráře v Jeruzalémě a spravuje jej do r. 1945.

Basilika sv. Spasitele v Jeruzalémě

*Ze života bratra Hermese

Návštěva rodného městečka

4.

fr. Hermes Kohout O. fr. M. farář v Jerusalemě u Božího Hrobu bývalý řád křesť. školy; dne 13 června 1904.

Dne 13. června 1904. navštívil do křesť. školy zůstojný pan

Návštěva P. Jana	I. Fr. Hermes Kohout O. fr. M., farář v Jerusalemě u
Kohouta	Božího Hrobu, rodák kolínecký, by po 32 letech navštívil
v Kolinci.	bývalého učitele svého p. Karla Hlinze.

Řídící učitel Karel Hinz

Zápis ve školní kronice Obecné školy v Kolinci - první dva řádky psané bra. Hermesem

R. 1904 navštívil po dlouhém odloučení a naposled svou rodnou vlast, spatřil opět Vidhošť i údolí Pstružné a potěšil se se svými přáteli v rodném Kolinci. Vypravoval, jak pod klášterními olivami za tichých večerů vzpomíná rád na své drahé Čechy a vroucně se za ně modlí k Nejvyššímu; neopomenul navštívit i svého bývalého učitele Karla Hlinze a podepsal se do pamětní knihy.

*Ze života bratra Hermese

Bratr Hermes v Jeruzalémě

Byl jazykově vybavený. Hovořil plynně italsky, arabsky, německy a francouzsky, domluvil se polsky a slovensky.

Byl oblíbený nejen mezi československými a evropskými poutníky, ale i mezi arabským obyvatelstvem. Dokonce ho nazývali „abuna Ermeto“, tedy: náš otec Ermeto.

V dobách nouze denně rozdával na 2000 bochníků chleba a jeho jméno bylo známé nejen v Palestině, ale i v Zajordání.

R. 1935 se stal předsedou *Československého palestinského spolku v Jeruzalémě*.

Mapa jeruzalémského Starého Města

*Ze života bratra Hermese

Co píše o bratru Hermesovi dobový tisk

— **ČECH HLAVNÍM FARÁŘEM V JERUSALEMU.** Nedávno bylo v Jerusalemu slaveno padesáté výročí kněžské činnosti P. Hermese Kohouta, pocházejícího z Kolince u Sušice. P. H. Kohout je hlavním farářem v památném Jerusalemu již od r. 1914. Do Egypta odešel jako františkán z Vídně (Wien) a bohoslovecká studia konal v Ain Karen, Nazaretu a v Alexandrii, kde byl vysvěcen na kněze. Je nejpopulárnějším knězem jerusalemským mezi Evropany i Araby, kteří jej nazývají „Abuna Ermeto“. Jubilejní mše, uspořádané k jeho padesátému kněžskému výročí, účastnili se kromě apoštolského delegáta mnozí duchovní hodnostáři, zástupcové všech řádů a kongregací, ba i patriarcha pravoslavné církve a archimandrité východních klášterů.

Útk.

*Ze života bratra Hermese

Co píše o bratru Hermesovi dobový tisk

Čech hlavním farářem v Jerusalemě.

Krajan těší se velké vážnosti a oblibě.

Hlavním farářem v Jerusalemě je Čech P. Hermes Kohout. Pochází z Kolince u Plzně a k františkánům vstoupil ve Vídni (Wien).

Odtud byl poslán na vlastní žádost s misí do Svaté země. Středoškolská studia skončil v Ain Karen, noviciát vykonal v Nazaretě, řeholní sliby složil v Jerusalemě. Na kněze ho vysvětil v Alexandrii Msgr. Guido Corbelli, OFM, apoštolský vikář egyptský.

P. Hermes Kohout působil pak v Jerusalemě, v Alexandrii, v syrské Harise, opět v Jerusalemě, v Tyru a v Tripolisu.

Hlavním farářem jerusalemským je již od r. 1914. Je osobností velmi populární jak u Evropanů, tak u Arabů, kterým je P. Hermes Ko-

hout znám pod jménem „Abuna Ermeto“.

P. Kohout slavil loni v červnu padesáté kněžské výročí a tehdy se ukázalo také, jaké oblibě se těší P. Hermes v tomto mezinárodním prostředí. Při zpívané jubilejní mši svaté byly zastoupeny všechny jerusalemské řády a kongregace, Arabské kázání pronesl P. Bonaventura Hakiki, farář z Jaffy. Recepce, uspořádané latinským patriarchou jerusalemským na počest P. Kohouta zúčastnil se také apoštolský delegát Msgr. Testa, představení všech řádů a kongregací, patriarcha pravoslavné církve a archimandrité východních klášterů.

To vše nasvědčuje, jak velké vážnosti a oblibě se těší náš krajan.

* Ze života bratra Hermese

Tyru (Sur) 15 ledna 1904.

Milý Karel

Tvé psaní jsem obdržel, ne více v Jerusalemě, ale zde v Sur a nebo do staré Tyru.

Tak si a svým rodičům srdečně děkuju za všechno a Pán Bůh Vám to zaplatí a Vás racil ještě dlouho-letá při dobrém zdraví zachovávat.

Tyhle poslední dvě leta jsem se tuze unavil v Jerusalemě, a proto jsem žádával aby mě vy. pustili z Jerusalema a mě nechali drochu odpocnout. Tak posledního listopadu jsem z Jerusalema odejel a seděl jsem zde v Tyru.

Náš klášter zde psal s velikou náhodou a leží v rovině na moři. Ta fara zde není velká, tak se nemá mnoho práce, a zde taky

Tripoli, 24 prosince 1911.

Milá Sestřenice

Dnesky ráno jsem vaše psaní obdržel na které vám srdečně děkuju. Máte pravdu že už tomu dávno je co jsem o sobě nic slyšet nenechal; ale co chcete, já jsem sdratil vaši adresu.

Ta nejsem více v Tyru kde se mi to líbilo a byl jsem spokojen, ale nebyl jsem tam mnoho zdráv. Už je tomu dva roky že mě tam vzala zimnice a jsem se jí nemohl zbavit. Tenhlekrát přišlo na mysl tomu lékaři aby přemáhal tu zimnici snasírkáním chininu pod kůži; ale ono se mu to dobře nepovedlo. Celá ruka se mi stekla a kapala. A k tomu mi přišla tak silná zimnice že dlouho čas jsem nemohl nic spát a nic jíst. Na čtírech místech mi museli tu ruku hluboce rozříznout. Za jsem

Ze soukromé korespondence

Jerusalem 13/I. 1933.

Milý Bratrance

Tvé psaní mne velmi potěšilo a taky mne připamatovalo na mou navštěvu u vás v roce 1904. Od toho času málo jsem se dozvěděl o Holinci. Myslím že se tam nestala velká změna.

Mám radost že jste zdráv a že vaše děti se dobře chovají. To je velká milost a božké požehnání.

Ja, chvála Bohu jsem taky dobře zdráv a mám mnoho práce; protože ta osada se rozmnožuje a to město se rozšiřuje pořád více a více. Latinská osada zde počítá přes šest tisíc osob; mimo šest set armeniů latinského obřadu, kteří utekli z kurecka; a mimo jiných kteří přišli

* Ze života bratra Hermese

Mnoho važeníj P. Hyčků

Ze Hyčků psaní, které jsem 15. června obdržel, jsem poznal, že se semnou velice poradovali, že to božské povolání mělo být na mě vplněno. Ale, Bože, měl, že to nemohlo být ten den na který to bylo ustaveno a jak jsem si to přál; nyní ono to bylo jedin měsíc později. Za jsem měl být vysvěcen 15. června, ale Patriarcha a patriarch před tím zákeřně onemocněl a koncem 19. června zemřel. Tak co? Delat? na nového Patriarcha počkat, to by trvalo hrozně dlouho, a dosavad jme ho ještě nedostal. P. Custos zvalal Arcibyskopa z Alexandrije, ale ten měl své příčiny, že nemohl přijet, on ale odpověděl, aby jsem tam přijel, že by mě v Alexandriji vysvětil. Tak jsem 2. července odjel z Jeruzaléma a 6. jsem přijel do Alexandrije a 7. oveděti, jsem byl vysvěcen na kněze v velkém

186. J. L.

Mnoho važeníj pání Tete

Šel jsem čas uplynul, což jsem svitěně odjel a jsem o mne ještě velice milé věděl; takly ale jest má povinnost, Hyčků svitěně upokojit, které se asi trápí, že jsem nevědomě odjel a že jsem nepřišel.

Už dávno čas jsem na to myslel, že se budu trápit, šel jsem moc nevědomě, že jsem nepřišel, ale Bože, šel, něco nešťastně a něco nedostatků, něco bylo příčinou, že tak Hyčků čas jsem o sobě nic vědět nedal. Ale Doufam, že takhle mi provinění, že Hyčků upřímně, takto, která mne na ten čas co jsem se šel byl, ke svitěně dobrému odla, mne ještě nezapomněla a že mne takhle paráděšal přijmou. Mnoho by mi to bylo líto, když si myslel, že jsem šel šel šel, když šel; neboť já se šel čas jsem měl takhle předsoudit, ale jsem se neprosta. Šel proto, že jsem se obával nevědomě. Náhodou jma příčina to byla, než aby jsem mohl Bože šel.

Ze soukromé korespondence

ještě nic nedostal.

Kovoko zde nic není.

Za chvala Bohu, zdrav jsem. P. Paulin je taky dobře zdrav a ostava pořád v Bohuho trohu.

Porádávám se s pání Tete a ostatní šel a šelce a Harlicka a ostavam Vás

v Jeruzalémě 21. srpna, 1889

Věrný a upřímný
P. Hermese.

*Ze života bratra Hermese

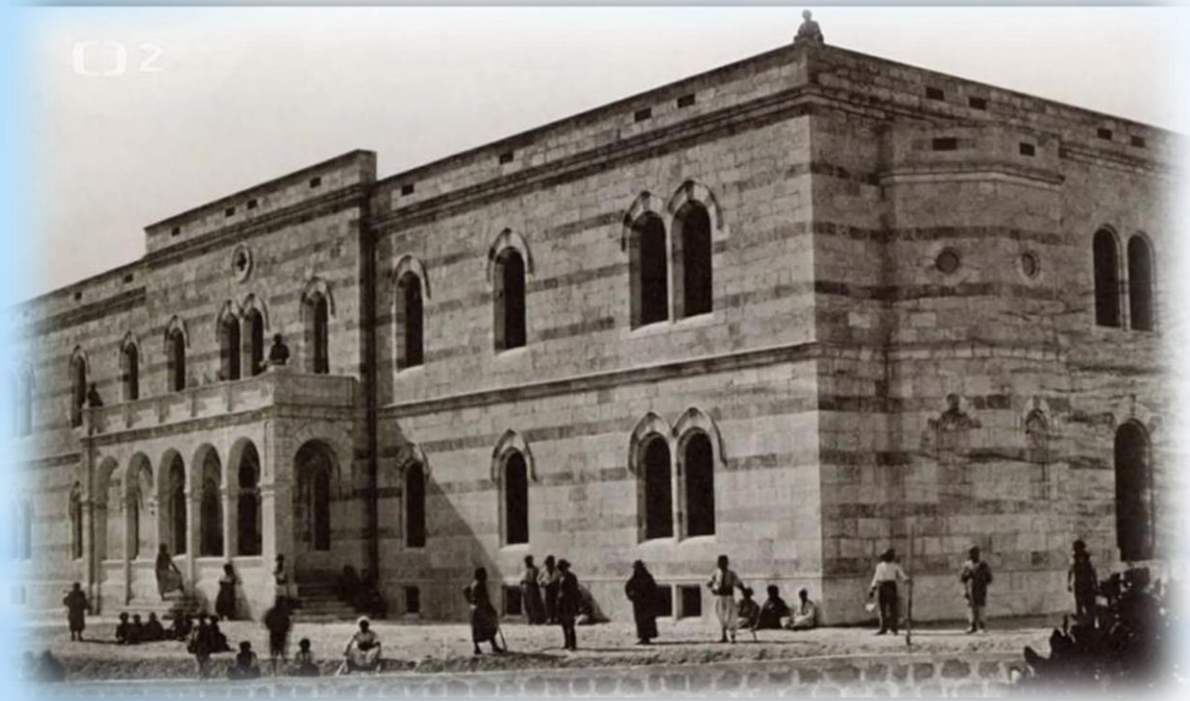
Knižní zpracování příběhu ze života Jana Kohouta - Hermese.

Autor knihy Arthur Achleitner: "*Jerusalem, ein Zeitbild aus der heiligen Stadt*", vydané v Německu r. 1905.

Bratr Hermes zde vystupuje jako Urban.

*Ze života bratra Hermese

Úsilí o vybudování československého hospicu v Jeruzalémě

Původní význam hospicu - místo pro odpočinek poutníků na dalekých cestách. Dnes - zdravotnicko-sociální zařízení.

Rakouský hospic při poutích do Svaté země byl k dispozici všem rakousko-uherským národům.

Po rozpadu rakouské monarchie nastala potřeba hledat nový hospic pro československé občany konající pouť do Svaté země.

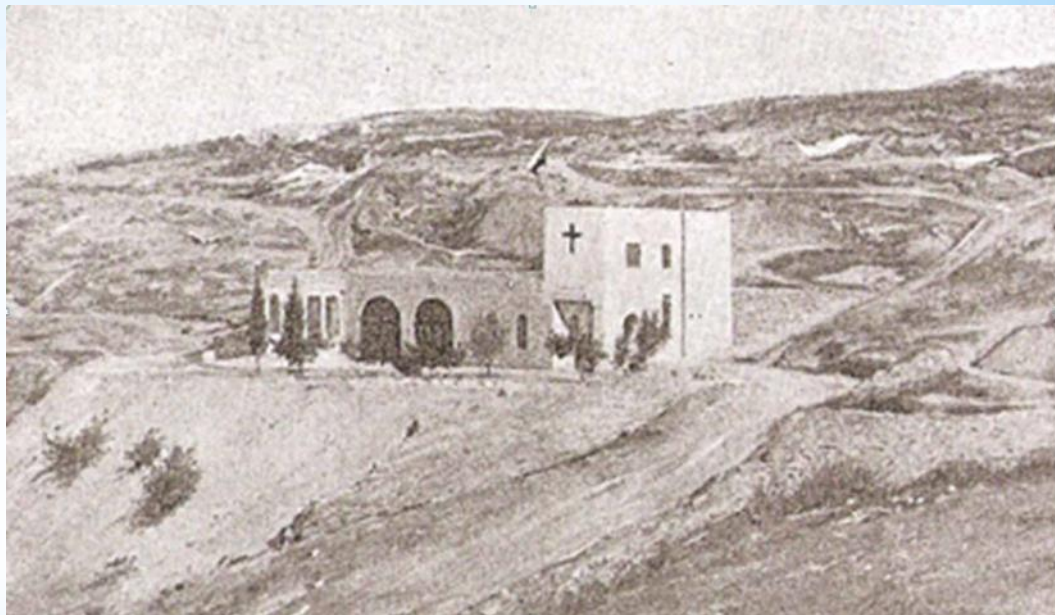
Rakouský hospic v Jeruzalémě ve 20-tých letech min. století.

*Ze života bratra Hermese

R. 1926 vznikl v Palestině čs. konzulát.
Iniciátorem myšlenky vlastnit půdu a vybudovat poutní dům pro naše občany ve Svaté zemi byl **monsignor Antonín Bartoš**, jednatel *Palestinského spolku* a neúnavný organizátor poutí do Svaté země.
Vznikl plán zakoupit pozemek a vybudovat kapli.

Po mnoha nezdarech, intrikách a za velkého přičinění bratra Hermese a konzula Kadlece se podařilo v srpnu 1934 uzavřít smlouvu na zakoupení pozemku a domu se šesti místnostmi na Olivetské hoře.

Dům měl výhodnou polohu: ležel blízko cesty, která vedla ke hradbám Starého města a z jeho terasy byl krásný výhled na Jeruzalém.

Obraz od známého brněnského akademického malíře Gustava Bluma, který daroval kapli bratr Hermes Kohout při slavnostním vysvěcení kaple v neděli 28. července 1935

*Ze života bratra Hermese

Brněnský architekt Stanislav Kučera byl pověřen v r. 1934 zpracováním návrhu přestavby domu na kapli a poté inženýr Müller vedením stavebních prací.

Na realizaci projektu domu a především výzdobě kaple se podílela řada firem.

Nový Bor
Kamenický Šenov,
Sklárny a porcelárny,
Oltární svíce byly vyrobeny v Bystřici pod
Hostýnem

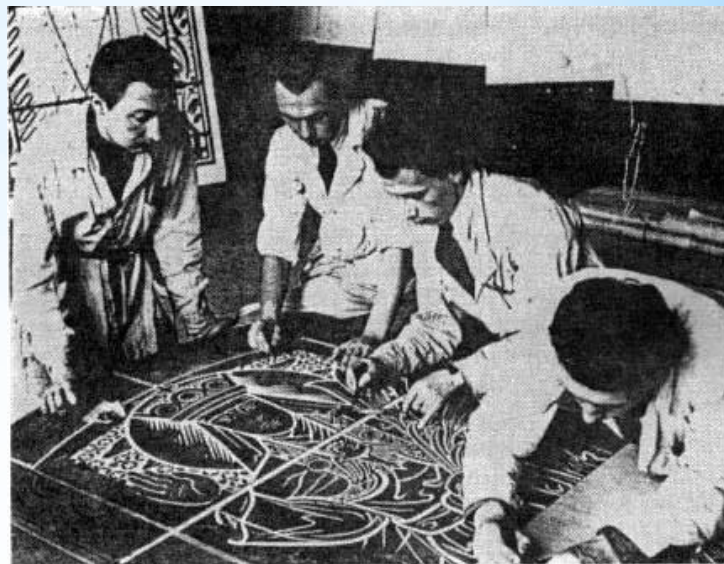

*Ze života bratra Hermese

Práce na Cyrilometodějské smírčí kapli

Okna s náměty patronů české země - současnost

Práce v borském školním atelieru

V dílnách sklářské školy v Boru u České Lípy byla na zvláštní objednávku ministerstva a podle návrhů profesora Holečka, ředitele školy, zhotovena velká okna s náměty patronů české země.

*Ze života bratra Hermese

V neděli 28. července 1935, nastal dlouho očekávaný den svěcení Cyrilometodějské smírné kaple.

Mezi významnými hosty slavnosti byli: světitel biskup Antonín Eltschkner, pořadatel pouti monsignore Antonín Bartoš a páter Josef Koutný, generální konzul Kadlec, palestinský apoštolský delegát Testa, kněží působící ve Svaté zemi - Hermes Kohout, Josef Henninger, akademický malíř Gustav Blum a další.

*Ze života bratra Hermese

Hliněné reliéfy našich katedrál, lustr, užité doplňky.

* Ze života bratra Hermese

Další osudy kaple

Po rozpadu I. Republiky, následné okupaci Československa a neujasněným poměrům po r. 1948, převzal správu nad Cyrilometodějskou kaplí Vatikán.

Kaple se stala sídlem vatikánského nunciema v Jeruzalémě.

Stále se vedou jednání o vyrovnaní majetkových poměrů.

Cyrilometodějskou kapli od jejího vzniku navštívilo již 5 papežů.

Při státních návštěvách Izraele neopomenou navštívit kapli i naši prezidenti.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

České vysílání vatikánského rozhlasu 22.8.2011.

Václava Benešová, *Bratr Hermes Kohout*, význačná česká osobnost Svaté země. Rozhlasové vysílání v délce 4:45 min.

Vážení posluchači a poutníci, v dnešním pořadu se seznámíme s další významnou osobností, která je spojena nejen s naší Cyrilometodějskou smírnou kaplí v Jeruzalémě, ale se Svatou zemí vůbec. Je jím františkán a pozdější hlavní jeruzalémský farář Hermes Kohout. Jako jediný český kněz působil v Jeruzalémě téměř 50 let.

Narodil se 23. 2. 1864 v Kolinci u Klatov a při křtu dostal jméno Jan Matěj. Zde také chodil do obecné školy. Když ji vyšel, pobýval nějaký čas doma a poté odjel do Vídně, kde vstoupil do služeb knížete Mikuláše Dumby. Později odjel do Palestiny bez vědomí a dovolení rodičů s obavou, že by je nedostal. Tam studoval gymnázium v Ain Karem. R. 1882 byl přijat do noviciátu v Nazaretu a dostal jméno Hermes. V září r. 1886 složil věčné sliby v kostele Nejsvětějšího Vykupitele v Jeruzalémě.

Po dokončení filozofických a částečně teologických studií byl v Alexandrii r. 1889 vysvěcen na kněze. Poté se vrátil do Jeruzaléma, aby dokončil studia teologie. V letech 1900 - 1938 zastával úřad tajného (řeholního) rady pro Kustodii Svaté země v Jeruzalémě. Hovořil italsky, arabsky, německy a francouzsky. Působil v Jeruzalémě, ale také Alexandrii, Týru a Tripolisu. Od července r. 1889 do listopadu 1906 byl jeruzalémským farářem. R. 1914 se tohoto úřadu ujímá znovu.

Byl oblíbený nejen mezi československými a evropskými poutníky, ale i mezi arabským obyvatelstvem, kterým byl velmi uznáván. Dokonce ho nazývali „abuna Ermeto“, tedy: náš otec Ermeto. Denně rozdával na 2000 bochníků chleba a jeho jméno bylo známé nejen v Palestině, ale i v Zajordání. R. 1935 se stal předsedou *Československého palestinského spolku v Jeruzalémě*, který byl sesterským spolkem moravského

Palestinského spolku, o kterém již víme, že vznikl proto, aby snáze pomohl k zajištění a dobudování československé Cyrilometodějské smírné kaple v Jeruzalémě.

Ku příležitosti vysvěcení Cyrilometodějské smírné kaple věnoval Hermes Kohout monsignoru Antonínu Bartošovi, duchovnímu otci kaple, obraz Jeruzaléma, „*jaký rozvíjí se před očima návštěvníka kaple v záři zapadajícího květnového slunce*“, od brněnského malíře Ludwiga Bluma, který působil od r. 1923 v Palestině. Dokonce když se v červenci r. 1939 dožil 50. výročí svého kněžského svěcení, byla to velká slavnost a jeruzalémský latinský patriarcha Barlassina uspořádal ve svém paláci na počest jubilanta slavnou recepci. Páter Hermes Kohout zemřel 30. 5. 1948 v Jeruzalémě a byl pohřben na sionském hřbitově.

Vážení posluchači a poutníci, dovolte mi, abych se s Vámi dnes rozloučila slovy otce Herma, která napsal v polovině 30. let minulého století svým příbuzným do Čech: „*Za 50 let, které jsem v Jeruzalémě strávil, byli zde miliony poutníků ze*

všech končin světa. Stal jsem se farářem chrámu Svatého Spasitele a podnes zde působím jako jediný Čech kněz v městě pod Kalvarií. Jsem pamětník nesčetných návštěv poutníků ze staré vlasti a jejich vypravování - o tom, co se stalo u nás, připomíná mě mnoho drahých vzpomínek, neboť na domov se přece nikdy nezapomene...“

Pohled na Jeruzalém z Olivetské hory.

* Rodiště bratra Hermese

- * Děkuji panu Martinu Chváralovi za poskytnutí materiálů použitých v prezentaci.
- * V prezentaci byly použity písemné záznamy Václavy Benešové z vysílání Radia Vaticana z cyklu Česká zastavení ve Svaté zemi - Cyrilometodějská smírná kaple na Olivové hoře v Jeruzalémě ve dnech 6.12.2011, 20.12.2011 a 28.12.2011.